

הוא, כד נפק מהאי עלמא, לא שבקיהו מלאכי
עילאי למעבר תרעי ירושלים דלעילא, והיה
יתיב אבראי.

וביזמא (דף לב ע"ב) דאתבני בי מקדשא, קרא
קודשא בריה הוא למיכאל רברבא
קדישא, ומני ליה למהוי הוא, ושתינ קדישין
עילאין, אפוטרופסים דישראל, אינון
דאסחרו פורסי קדישא דיקריה.

ומני ליה למיכאל, למיעל לדוד משיחא
בתרעי ירושלים דלעילא, ולא תקנא ליה
עם אבהתנא, רתיכא קדישא עילאה, הדא
הוא דכתיב, (מ"א ח טו) על כל הטובה אשר עשה
ה' לדוד עבדו ולישראל עמו.

ואידך, ענינא הוא, דכתיב ביהודה סבוי,
דגעלו ביה אחוי. הדא הוא דכתיב,
(בראשית לא א) וירד יהודה מאת אחיו, דסרו ליה
מגאותיה. וקודשא בריה הוא לא ניחא קמיה
מפל בנוי דיעקב למהוי שולטנא דמלכותא
דעלמין, אלא ליהודה. הדא הוא דכתיב, (שם
מט י) לא יסור שבט מיהודה וכו' ולו יקתה
עמים, הוא בלחודוי, ולא לשאר בנוי דיעקב,
והיינו מלתא דהיה אמר אבוי.

ותו שמענא, מאי חמא קודשא בריה הוא
למיהב שולטנותא ליהודה מפל שאר
אחוי. אלא, אסתפל קודשא בריה הוא בשמיה
הגדול דהיה רשים בשמיה דיהודה, ובגניגיה
אשליטיה על כלא, ושולטניה לא תעדי. אתא
ר' דוסתאי ונשקיה ברישיה.

שמע רבי אלעזר, ונפק לגביהון, אמר אתון
מאריהון דמתיתבתא עילאה, פלגותא
ושלימתא אייתו גבאי, ותחמוון ותיחוון. מה
דלא היה גלי לעלמין, דכתיב (שמות לג כ) כי לא
יראני האדם וחי. ואתון תחזון ותיחוון.

ברוך הוא, כשיצא מן העולם הזה
לא השאירו אותו המלאכים
העליונים לעבר בשערי ירושלים
שלמעלה, והיה יושב בחוץ.

וביום שנבנה בית המקדש, קרא
הקדוש ברוך הוא למיכאל השר
הקדוש, ומנה אותו להיות הוא
וששים קדושים עליונים
אפוטרופוסים של ישראל, אותם
שהקיפו את פסא כבודו הקדוש.
ובנה את מיכאל להכניס את דוד
המשיח לשערי ירושלים של
מעלה, ולהתקינו עם האבות
במרפכה קדושה עליונה. זהו
שכתוב (מלכים א-ח) על כל הטובה
אשר עשה ה' לדוד עבדו
ולישראל עמו.

והיתר - ענין הוא, שכתוב
ביהודה סבו שבחלו בו אחיו.
זהו שכתוב (בראשית לח) וירד יהודה
מאת אחיו, שהסירוהו מגאנתו.
והקדוש ברוך הוא אין נוח לפניו
מפל בני יעקב להיות שליט של
מלכות של עולמים, אלא רק
ליהודה. זהו שכתוב (שם מט) לא
יסור שבט מיהודה וכו' ולו יקתה
עמים. הוא לבדו, ולא לשאר בני
יעקב, והיינו הדבר שהיה אומר
אביו.

ועוד שמעתי, מה ראה הקדוש
ברוך הוא לתת שלטון ליהודה
מפל שאר אחיו? אלא הסתפל
הקדוש ברוך הוא בשמו הגדול
שהיה רשום בשמו של יהודה,
ובגללו השליטו על הפל
ושלטונו לא יסור. בא רבי
דוסתאי ונשקו בראשו.

שמע רבי אלעזר, ויצא אליהם.
אמר, אתם בעלי הישיבה
העליונה, חצי ושלם תבאו אלי,
ותראו ותחיו מה שלא היה גלוי
לעולמים, שכתוב (שמות לג) כי לא
יראני האדם וחי, ואתם תראו
ותחיו.